

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, kwalifikując nieopodatkowanie dochodów z opłat licencyjnych niezwiązanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa zgodnie z ITA 2010 jako „odstępstwo” od systemu poboru podatku dochodowego od osób prawnych w Gibraltarze lub jako „zwolnienie”, względnie „zwolnienie dorozumiane” z tego systemu, które skutkowało przyznaniem pomocy państwa na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE, podczas gdy nieopodatkowanie dochodów z opłat licencyjnych niezwiązanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa stanowiło skuteczny wybór w ramach suwerenności podatkowej i gospodarczej Gibraltaru.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, nie wskazując jakiegokolwiek korzyści gospodarczej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE wynikającej z nieopodatkowania dochodów z opłat licencyjnych niezwiązanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa na podstawie ITA 2010.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, błędnie kwalifikując nieopodatkowanie dochodów z opłat licencyjnych niezwiązanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa na podstawie ITA 2010 jako selektywną korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że pomimo zaprzeczeń Komisji, nawet jeśli taka selektywna korzyść istniała, Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, stwierdzając, że korzyść ta obejmowała również nieopodatkowanie dochodów z opłat licencyjnych, które (tak jak w przypadku skarżących) nie były uzyskiwane na Gibraltarze lub nie pochodziły z Gibraltaru.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, kwalifikując zarzucaną pomoc jako nową pomoc, a nie jako pomoc istniejącą.

Ponadto na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji oraz art. 5 ust. 1 i 2 tej decyzji w zakresie, w jakim nakazuje on odzyskanie pomocy od skarżących, skarżący podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 TFUE i art. 6 regulaminu postępowania.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że indywidualna interpretacja prawa podatkowego z 2012 r. względem skarżących była zgodna z ITA 2010 i nie stanowiła indywidualnej pomocy państwa.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do znaczenia i skutków interpretacji indywidualnej z 2012 r.
4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy przez Komisję.

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2019 r. — Asolo/EUIPO — Red Bull (FLÜGEL)

(Sprawa T-509/19)

(2019/C 295/112)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Asolo LTD (Limassol, Cypr) (przedstawiciel: adwokat W. Pors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „FLÜGEL” — zgłoszenie nr 637 686

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 maja 2019 r. w sprawie R 201/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku;
- obciążenie EUIPO i Red Bull kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 70 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2019 r. — Antonio Del Valle Ruiz i in./SRB

(Sprawa T-512/19)

(2019/C 295/113)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Antonio Del Valle Ruiz (Meksyk, Meksyk) i 36 innych skarżących. (przedstawiciele: P. Rubio Escobar i B. Fernández García, adwokaci)